

PRAXIS

REVISTĂ DE INFORMAȚIE BISERICESCĂ A ARHIEPISCOPIEI RÂMNICULUI
Anul VI, Nr. 2, aprilie – iunie 2021

PRAXIS

Revistă de informație bisericească a Arhiepiscopiei Râmnicului

aprilie - iunie 2021

Cuvântul Ierarhului

- 3 Iertarea și iubirea, începutul învierii noastre

Restitutio historiae

- 7 Caftanele de la Bistrița

Aniversarium

- 8 Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie la ceas aniversar - șapte ani de la întronizarea ca Arhiepiscop al Râmnicului

Catehetica

- 10 Festivitatea de încheiere a Proiectului „Alege Școala – o șansă pentru viitor!”

Via peregrina

- 11 Sfințirea raclei de argint pentru moaștele Sfântului Ierarh Calinic și pelerinaj la Mănăstirea Frăsinei
12 Biserica de lemn din satul Urși, marele câștigător al Premiilor Europene pentru Patrimoniu

Colloquim

- 13 Concertul Omagial „Ofrandă Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica”
15 Simpozionul Național „De la Mihai Viteazul, Tudor Vladimirescu, Alexandru Ioan Cuza la Ferdinand I”
16 Salonul Național de Literatură și Artă „Rotonda Plopiilor Aprinși” și Festivalul Cărții la Râmnic
17 „Ne revine misiunea de a răspândi razele luminoase cu care soarele amintirii poetului iubit încălzește neconținut inimile noastre”

In memoriam

- 18 Slujbă de parastas pentru Arhiepiscopul Gherasim Cristea, păstorul sufletesc care a răspândit lumina credinței prin cuvinte înțelepte și lucrări sfinte
20 Părintele Petre-Dinel Vețeanu – părinte al orfanilor și al celor aflați în suferință

- 21 Viața parohiilor

Missionaria

- 26 „Jertfa unică a Mântuitorului constituie suprema dovadă a iubirii divine”
26 „Sfântul Ierarh Calinic a descoperit frumusețea omului năzuitor spre Dumnezeu”
26 „Prin pocăință și împărtășirea cu Trupul îndumnezeit al lui Hristos, omul este cu totul transformat”
26 „Mucenicia Sfântului Gheorghe a fost un act de mărturisire a credinței în Hristos Domnul și a nădejdi în viața cea veșnică”
27 „La Sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim, glasurile lipsite de răutate ale copiilor și ale oamenilor din popor mărturisesc dumnezeirea Sa”
27 „Prin Învierea Domnului, ni se deschide un nou plan de existență, superior păcatului și morții”
27 „Încredințați de Învierea Domnului, Apostolii au mers pe calea deschisă de Cel Care prin Jertfa Sa ne-a dăruit nouă tuturor biruința Învierii Sale”
28 Biserica Mănăstirii Fântânești a primit veșmânt de har
28 Hramul Catedralei Arhiepiscopale la Sărbătoarea „Aducerea Moaștelor Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica în Oltenia”
28 Binecuvântare arhierescă la hramul Mănăstirii Hurezi
28 Sfințirea Bisericii cu hramurile „Adormirea Maicii Domnului” și „Sfântul Cuv. Macarie cel Mare” din satul Obislavu
29 Slujire arhierescă la Mănăstirea „Înălțarea Sfintei Cruci” - Budești
29 Biserica „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” din satul Popești, comuna Fântânești a fost înveșmântată în har duminică, 6 iunie
29 „Prin Înălțarea cu trupul la cer, Mântuitorul l-a ridicat pe om din ordinea creată și i-a deschis calea spre veșnicie”
29 Slujbă de pomenire a eroilor neamului românesc la Cimitirul „Cetățuia” din Râmnicu-Vâlcea
30 Sfințirea Bisericii „Adormirea Maicii Domnului” din Parohia Bălcești
30 Biserica Mănăstirii Scundu - o nouă poartă a cerului
30 „Fiecare Persoană a Sfintei Treimi manifestă unitatea desăvârșită față de celelalte două Persoane”
30 „Pentru a se uni cu Dumnezeu, omul trebuie să se sfințească”

IERTAREA ȘI IUBIREA, ÎNCEPUTUL ÎNVIERII NOASTRE

SCRISOARE PASTORALĂ LA SĂRBĂTOAREA ÎNVIERII DOMNULUI

Dumnezeu atât de mult a iubit neamul omenesc, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a trimis în întunericul lumii acesteia, ca să biruiască în Trupul Său tot păcatul, pe diavol și moartea, iar pe omul care zăcea plin de răni să-l vindece și să-l ducă împreună cu Sine acolo unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit, adică în Împărăția Sa cea pregătită nouă tuturor încă de la întemeierea lumii (Matei XXV, 34). Însă *modul* în care Dumnezeu a lucrat mântuirea noastră este mai presus de cugetul omenesc, așa cum sunt și *gândurile* Lui, și *căile* Lui (Isaia LV, 8). Dumnezeu ne-a iubit așa cum numai El însuși o putea face, anume prin suferința, Jertfa pe Cruce și Învierea Fiului Său întrupat, cum spune Apostolul Ioan: „Aceasta e dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său *jertfă de ispășire* pentru păcatele noastre” (I Ioan IV, 10). Ca să credem că aceasta a fost voia lui Dumnezeu și că El de bunăvoie S-a dat pe Sine pentru viața lumii, despre Jertfa și Învierea Sa au vorbit profeții cu sute de ani înainte, iar mai ales Profetul Isaia, zicând: „*El a fost străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănilor Lui noi toți ne-am vindecat... Chinuit a fost, dar S-a supus și nu și-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere s-a adus și ca o oaie fără de glas, înaintea celor ce o tund, așa nu și-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat... A fost voia Domnului să-L zdrobească prin suferință. Și fiindcă și-a dat viața ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmașii Săi...*” (Isaia LIII).

Fiul lui Dumnezeu întrupat ne-a descoperit iubirea lui Dumnezeu față de noi, dar ne-a învățat totodată și iubirea omului față de Dumnezeu și față de aproapele său, deoarece El este singurul care a împlinit desăvârșit cele două porunci care cuprind toată Legea: „*Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, iar pe aproapele tău, ca pe tine însuți*” (Luca X, 27). El singur a împlinit porunca iubirii de la începutul vieții Sale și „*până la moarte, și încă moarte pe cruce*” (Filipeni II, 8). De aceea, diavolul - știind că omul care va trăi deplin *porunca iubirii* va putea strica împărăția morții și va ieși de sub stăpânirea lui -, a purtat război împotriva Domnului Iisus Hristos pentru a-L face să renunțe

la iubirea față de Dumnezeu sau față de aproapele. Împotriva primei porunci, prin întreita-*ispitire* în pustia Carantaniei, adică prin dulceața mâncării, ori prin strălucirea bogățiilor sau slava lumească, a vrut să-L facă pe Mântuitorul Hristos să pună materia lumii mai presus de iubirea lui Dumnezeu. Dar, fiind rușinat, diavolul „*s-a îndepărtat de la El, până la o vreme*” (Luca IV, 13), ca apoi iarăși să pornească război împotriva Lui, sub altă formă. Deci, „*neputând să-L facă să calce porunca iubirii de Dumnezeu, prin cele ce l-a făgăduit s-a străduit pe urmă, după ce El a venit în lume, să-L facă să calce porunca iubirii de aproapele, prin toate câte a uneltit, lucrând prin cei nelegiuți*”¹, cum observă Sfântul Maxim Mărturisitorul. Ceea ce nu a reușit diavolul în mod direct, prin ispita cu *plăcerea*, deci, a căutat mai apoi indirect, prin ispita cu *durerea* și cu *frica de moarte*. Cu acest scop i-a ridicat diavolul împotriva Mântuitorului Hristos pe cărturarii și fariseii vremii. Dar, știind Domnul scopul celui viclean, nu doar că nu i-a urât și nu i-a judecat pe chinătorii și vrăjmașii Săi, ci încă i-a iertat și i-a iubit până la sfârșit, rugându-Se pentru ei și zicând: „*Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!*” (Luca XXIII, 34).

Mântuitorul Hristos l-a biruit pe vrăjmașul cel vechi al neamului nostru, prin aceea că i-a iubit pe aceia care L-au urât cu toată puterea lor, că nu cuiele, ci *iubirea* a fost aceea care L-a ținut până la sfârșit pe Sfânta Cruce. Ne-a arătat, deci, ce este *iubirea față de tot omul*, nu un filosof iubitor de cuvinte frumoase, ori vreun om așezat confortabil în slava lumii acesteia, ci tocmai Fiul Omului, Cel părăsit de către toți prietenii Săi, Cel înconjurat de mulți martori mincinoși, Cel scuipat în obraz, Cel bătut cu pumnii și cu palmele, Cel așezat în mijlocul tâlharilor, Cel disprețuit mai mult decât ucigașul Baraba, Cel împotriva Căruia întreg iadul striga prin gura celor ce se aflau înaintea lui Pilat: *Să fie răstignit!*, Cel biciuit și batjocorit de cohorta soldaților, Cel încununat cu spini și bătut cu trestia peste cap, Cel căzut sub lemnul Crucii,

¹ SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL, *Cuvânt ascetic*, 11, în *Filocalia*, II, Editura Humanitas, București, 2005, p. 28.

Căruia I S-a dat să bea vin amestecat cu fiere, Cel răstignit între tâlhari și hulit de trecători (Matei XXVI-27), Cel împuns cu sulița în coastă (Ioan XIX, 34) și omorât pentru păcatele noastre. Acesta singur ne-a învățat ce este iubirea! Deci, să nu privim noi atât la răufăcătorii încolăciți în jurul Său ca niște șerpi veninoși, cât la *felul* cum a stat Mântuitorul nostru în mijlocul lor, neclintit în iubirea și bunătatea Sa, știind că, după noaptea cea mai cruntă prin care a trecut omenirea, s-a ivit dimineața cea mai vie și mai strălucitoare dintre toate. Toate acele guri de iad deschise împotriva Lui au fost zdrobite de Fiul Omului prin *smerenie și răbdare*, prin *iubire* și prin *rugăciunea pentru vrăjmași*, afară de care nu există arme mai tari împotriva răutății celei de multe feluri, cum spune și Sfântul Maxim, arătând modul în care Domnul a câștigat biruința: „*Blestemat de ei, El Se purta cu îndelungă răbdare... și le arăta toate faptele iubirii, iar pe cel ce lucra prin ei - pe diavolul - îl bătea cu iubirea de oameni față de cei purtați de el. O, minunat război! În loc de ură, El arată iubirea și răpune pe tatăl răutății, prin bunătate. În acest scop, răbdând atâtea rele de la ei... S-a străduit până la moarte în chip omenesc pentru porunca iubirii și, dobândind biruința deplină împotriva diavolului, a primit cununa învierii pentru noi*”². Puterea cea mare a lui Dumnezeu, care ne izvorăște și nouă tuturor din Persoana Fiului Său întrupat, aceasta este: *iubirea față de tot omul*, iubire care nu cade nici suferind moartea cea mai nedreaptă de dragul altora, precum Însuși spune: „*Să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit Eu*”, căci „*mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi*” (Ioan XV, 12-13). De atunci și până astăzi, aceeași este *calea* și aceleași sunt *armele* împotriva stăpânilor întunericului, despre care Apostolul Pavel spune că Domnul „*le-a dezbrăcat de putere... și le-a dat de*

ocară în văzul tuturor, biruind asupra lor prin cruce” (Coloseni II, 15).

Semn al iubirii smerite, Jertfa pe Cruce a Mântuitorului Hristos este, totodată, și semnul atotputerniciei Sale, întrucât ea nu poate fi despărțită de Învierea Sa din morți, care „*încoronează viața și moartea Sa pentru noi, aducându-ne rezultatul pentru care El a trăit și a murit*”³, cum spune Părintele Dumitru Stăniloae. Cel smerit și blând ca un miel biruiește prin blândețea și Jertfa Sa toate fiarele sălbăticate ale întunericului, astfel că abia prin Învierea Sa din morți putem spune că învățătura Mântuitorului Hristos își atinge punctul culminant. Dar, fără nici o îndoială, nu pentru Sine a dobândit biruința asupra morții Cel atotputernic și veșnic, ci pentru noi, cum spune Sfântul Nicolae Velimirovici: „*Victoria nu L-a făcut pe El mai bogat, nici mai slăvit, nici mai puternic, ci pe noi. Victoria Lui nu e înălțare de Sine, ci iubire; nu e luare, ci dăruire... Domnul Cel înviat dă biruința cu mâinile-L amândouă fiecăruia dintre noi... și Se bucură când, prin biruința Lui, suntem noi mai bogați, mai slăviți, mai puternici*”⁴. Ni se deschide astfel un nou plan de existență, superior păcatului și morții, cum ne învață Sfântul Ioan Damaschin să cântăm în *Canonul Învierii*: „*Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți, veșnice*”⁵. Iar începutul vieții veșnice îl facem astăzi și ori de câte ori ne împărtășim cu Trupul cel înviat al Domnului Iisus Hristos.

Domnul a împlinit ca om toate poruncile Sale, ca și noi să îndrăznim întru împlinirea lor. Care sunt poruncile?! Fără a lăsa deoparte *credința, rugăciunea, smerenia* sau *blândețea*, să luăm aminte astăzi la *iubirea vrăjmașilor*, potrivit poruncii Sale: „*Iubiți pe vrăjmașii voștri*,⁶ Părintele Dumitru STĂNILOAE, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. II, Editura IBMBOR, București, 1978, p. 27.

⁴ SFÂNTUL NICOLAE VELIMIROVICI, *Predici*, trad. Anca Sârbulescu, Editura Ileana, București, 2006, p. 216.

⁵ *Slujba Învierii, Rânduiala slujbei din noaptea Sfințelor Paști, Canonul Învierii, VII*, București, 2000, p. 37.

binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri!” (Matei V, 44-45).

Pătimirile, Răstignirea și Învierea Domnului ne învață că nimeni nu poate învia cu adevărat dacă mai întâi nu s-a jertfit pe sine în focul iubirii pentru toți semenii săi. Putem spune că abia prin iubirea vrăjmașilor punem început învierii noastre launtrice, nădăduind astfel și spre Învierea care va să vină. Nu întâmplător, o cântare din slujba de astăzi tâlcuiește Învierea Domnului, astfel: „*Și să ne luminăm cu prăznuirea, și unul pe altul să ne îmbrățișăm! Să zicem: Fraților! și celor ce ne urăsc pe noi! Să iertăm toate pentru Înviere! Și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le!*”⁶. Scumpă este înaintea Domnului iubirea între oameni, iar mai ales iubirea vrăjmașilor. Sfântul Siluan Athonitul spune că Dumnezeu va păzi lumea cât timp va exista în lume iertarea și iubirea vrăjmașilor, dar „*când iubirea pentru vrăjmași va dispărea cu totul de pe fața pământului, atunci lumea va pieri în focul dezbinării atotcuprinzătoare*”⁷. De aceea, dacă ne vom sili inima a iubi pe vrăjmași, oricât de greu ne-ar veni la început, pentru dorința noastră cea bună Dumnezeu ne va da pace și bucurie, încă fiind noi în cuptorul pătimirilor. Iar puterea să o cerem Lui în rugăciune, zicând: „*Dă mie, Doamne, până în sfârșit a rămâne în dragostea Ta! Dă mie, pentru dragostea Ta, a răbda toate scârbele și durerile!*”⁸.

Să nu spună nimeni că nu este sputință a birui și noi păcatul, pe diavol și moartea, așa cum le-a biruit Mântuitorul nostru, câtă vreme *umblăm pe aceeași cale* (I Ioan II, 6) și folosim aceeași *metodă*! Ne vin în întâmpinare Apostolii și cetele de mucenici și cuvioși, toți cei de care

⁶ *Slujba Învierii, Rânduiala slujbei din noaptea Sfințelor Paști*, Stihiră la Laude, p. 44.

⁷ ARHIMANDRITUL SOFRONIE, *Cuviosul Siluan Athonitul*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2009, p. 245.

⁸ ARHIMANDRITUL SOFRONIE, *Cuviosul Siluan Athonitul*, p. 387.

² SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL, *Cuvânt ascetic*, 12, pp. 28-29.

lumea nu era vrednică și care „au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; care au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia” (Evrei XI, 36-37). Toți aceștia au biruit lumea prin iubirea lor, stând „cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu”, cum spune Apostolul Pavel: „luați aminte la Cel Ce a răbdad de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre” (Evrei XII, 1-3).

Apostolii și sfinții din toate timpurile au înțeles Acuvântul Evangheliei și au mers pe calea deschisă de Cel Care prin Jertfa Sa ne-a dăruit nouă tuturor biruința Învierii Sale. Nu întâmplător, încă fiind în lume, El ne-a spus: „Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-au urât... Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni” (Ioan XV, 18-20). La fel au învățat și Apostolii, zicând: „Prin multe suferințe trebuie să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu” (Fapte XIV, 22); și iarăși: „Toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniți” (II Timotei III, 12). Dar, ca să nu creadă cineva că sfinții biruiau prin ei înșiși relele îndreptate împotriva lor, Apostolul Pavel cel mult-pătimitor spune despre sine: „Toate le pot întru Hristos, Cel ce mă întărește!” (Filipeni IV, 13). Toți sfinții au avut conștiința că Dumnezeu este Cel Care luptă și biruiește în cei care Îi împlinesc poruncile, cum arată Sfântul Ciprian într-un cuvânt către martiri: „Nici amenințările nu-i înfricoșează, nici chinurile, nici caznele nu-i înving, fiindcă Cel Care este în noi este mai mare decât cel care este în lumea aceasta, și nici o pedeapsă pământească nu are mai mare putere în a doborî, decât are ocrotirea dumnezeiască în a înălța”⁹. Cu această conștiință rostim și noi rugăciunea din Acatistul Mântuitorului Hristos, zicând: „Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea, cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel pâlmit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta!”. În lupta cu patimile, Dumnezeu „nu este astfel, încât doar să privească pe robii Săi, ci El însuși luptă în noi. El însuși dă lupta. El însuși, în înfruntarea luptei noastre, încununează și este deopotrivă încununat”¹⁰.

⁹ SFÂNTUL CIPRIAN, EPISCOPUL CARTAGINEI, *Scrisori*, X, I.2, Editura Sophia, București, 2011, p. 53.

¹⁰ SFÂNTUL CIPRIAN, EPISCOPUL CARTAGINEI, *Scrisori*, X, IV.4, p. 56.

Dar, nu doar fiii Noului Testament au mers pe calea lui Dumnezeu, ci și alți drepti din Vechiul Testament. Îl vedem astfel pe Regele David, însoțit de armata și de poporul său, cum este blestemat și lovit cu pietre de un bărbat din casa lui Saul. Smerindu-se, regele a tăcut, ba încă i-a oprit și pe soldații săi de la ucidere, zicând: „Lăsați-l să blesteme, căci Domnul i-a poruncit să blesteme pe David. Cine, deci, poate să-i zică: De ce faci tu așa?... Poate va căuta Domnul la umilirea mea și-mi va răsplăti cu bine pentru acest blestem al lui” (II Regi XVI, 10-12). Pentru smerenia regelui, nu după multă vreme, acel bărbat hulitor a căzut cu fața la pământ înaintea lui, mărturisindu-și păcatul său și cerându-i iertare. Regele știa că fără voia lui Dumnezeu nimic nu se lucrează (Matei X, 30) și înțelegea că acesta

este modul tainic în care Dumnezeu vindecă sufletul cel rănit cu păcatele. În acest sens, Sfântul Maxim Mărturisitorul spune: „Când îți va veni vreo

încercare pe neașteptate, nu învinovăți pe cel prin care a venit, ci întreabă-te pentru ce a venit? Și vei afla îndreptare”¹¹.

Iarăși, un Părinte anonim din *Pateric* tâlcuiește pedagogia lui Dumnezeu, astfel: „Dacă cineva își amintește de cel care l-a supărat, sau l-a necinstit, sau l-a vorbit de rău, sau l-a păgubit, este dator

să-l poarte în minte ca pe un vindecător trimis de Hristos și se cuvine să-l aibă ca pe un binefăcător. Pentru că supărarea este a sufletului bolnav. Că, dacă nu erai bolnav, nu ai fi suferit. Și se cuvine să te bucuri cu fratele tău, că prin el cunoști boala ta, și să te rogi pentru el, ca pentru un medicament vindecător trimis de Iisus. Iar dacă te superi pe el, este ca și când ai zice împotriva lui Iisus: Nu vreau să primesc medicamentele Tale, ci vreau să putrezesc cu rănilor mele”¹². Găsim aici un motiv în plus să-i iertăm, să-i iubim și să ne rugăm pentru cei care ne fac necazuri, ajutându-ne fără voia lor să scoatem din inima noastră mândria, slava deșartă și autosuficiența egoistă, care dezbină tot mai mult societatea actuală.

Pentru a ne arăta că prin răbdarea și smerenia noastră le facem bine și celor care ne prigonesc, Sfântul Ioan Gură de Aur observă că Mântuitorul Hristos lucrează o minune, fiind pironit pe Cruce: „El a schimbat sufletul cel rău al tâlharului, nu atunci când a înviat morți, când a certat duhurile și marea, când a izgonit pe diavoli, ci acum, când era răstignit, pironit, ocărât, scuipat și batjocorit”¹³. Iarăși, prin smerenia lor, unii Părinți au

¹¹ SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL, *Capete despre dragoste*, II, 42, în *Filocalia*, II, București, 2005, p. 72.

¹² *Patericul Mare*, Cap. XVI: *Despre a nu răspunde răului cu rău*, 41, Editura Bizantină, București, 2016, p. 793.

¹³ SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR, *Predici la sărbători împărătești*, Editura

izbăvit și demonizați, cum citim în *Pateric*: „Pe un pustnic dintre monahi l-a lovit peste obraz un om demonizat care spumega înfricoșător. Iar Bătrânul s-a întors și i-a dat și celălalt obraz. Și diavolul, neputând să suporte focul smereniei, a plecat îndată”¹⁴. Când îi iertăm pe vrăjmași, atunci Dumnezeu începe să lucreze mântuirea lor, izbăvind-i de duhurile rele. Se cuvine, deci, să așteptăm sfârșitul răului care vine peste noi, ca să înțelegem binele care s-a lucrat prin el, cum învață Marcu Ascetul: „De ai fost păgubit, sau ocărât, sau prigonit de cineva, nu lua în seamă cele de acum, ci așteaptă cele viitoare; și așa vei afla că omul acela ți-a fost pricină de multe bunătăți, nu numai în vremea de aici, ci și în veacul viitor”¹⁵. Acest îndemn filocalic este cuprins în proverbul inspirat de Dumnezeu: *Tot răul, spre bine!* E rânduiala lui Dumnezeu să întoarcă spre folosul nostru toată răutatea vrăjmașului, așa cum numai El știe s-o facă. Dacă înțelegem că vine un timp când numai smerenia și dragostea contează și că pe ele trebuie să le lucrăm, atunci vom vedea lucruri minunate în viața noastră, vindecări și întoarceri neașteptate la Dumnezeu.

Biserica întreagă trăiește și biruiește lumea sub semnul Sfintei Cruci. Cu toate acestea, ea rămâne o taină nepătrunsă - devenind chiar sminteală și nebulie (*I Corinteni* I, 23) - pentru toți aceia care nu o iubesc și caută în zadar alte căi de mântuire. Nouă însă, celor care mărturisim că Fiul lui Dumnezeu întrupat a biruit păcatul și moartea prin iubirea Sa smerită și răstignirea Sa pe Cruce, dăruindu-ne tuturor biruința Învierii Sale, nu ni s-a descoperit altă cale spre Împărăția lui Dumnezeu, decât calea cea împărătească și bătătorită a tuturor celor care „imită pe Domnul și merg pe urmele Lui”¹⁶. De aceea, spune Sfântul Isaac Sirul, „când afli pace neschimbată în calea ta, teme-te, pentru că ești departe de cărarea pe care pășesc picioarele obosite ale sfinților; căci, cu cât pășești mai sigur pe calea ce duce spre cetatea Împărăției și te apropii de cetatea lui Dumnezeu, cu atâtă să ai mai mult ca semn tăria necazurilor ce te întâmpină”¹⁷. În întunericul lumii acesteia, nu putem fi martori și făclii ale Învierii Domnului decât prin propria moarte și înviere, precum ne învață fără cuvinte și lumânările aprinse pe care le ținem în mâinile noastre. Asemenea ne învață și bobul de grâu, care „e de trebuință să cadă mai întâi în putreziciune și necinste (în pământ), și apoi să primească podoaba veșmântului și rodul înmulțit”¹⁸. De aceea, când ne rugăm lui Dumnezeu să ne curățească viața de întinăciune și să ne ridice din robia păcatului, să nu ne mirăm dacă „El ne trimite câte-o răstignire în fiecare zi,

câte-o săptămână a patimilor, câte-o viață pe cruce”¹⁹. Lucrarea noastră de căpătâi, așadar, nu trebuie să fie grija cum să coborâm de pe crucea durerilor de zi cu zi, ci grija de a nu fi coborâți de pe cruce încă nevindecați, grija „să-L bucurăm pe Domnul prin smerenia noastră, prin răbdare, prin blândețe, prin îndelugă-răbdare, prin cuviință, prin pace, prin mulțumire”²⁰ și, bineînțeles, grija de a ajunge să-i iubim pe vrăjmașii noștri, ca astfel „să ne tămăduim unii pe alții prin smerenie”²¹.

Vă reamintim, cu această ocazie, că, în ziua de 16 mai - în *Duminica a treia după Paști*, numită a *Mironosițelor*, când prăznuim *Aducerea în Oltenia a moaștelor Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, ocrotitorul Arhiepiscopiei Râmnicului* -, vă așteptăm la Catedrala Arhiepiscopală din Râmnicu-Vâlcea să participați la Sfânta Liturghie pentru a ne ruga împreună Sfântului Calinic, celui care a străbătut neclintit calea Împărăției lui Dumnezeu și a dobândit îndrăznire în rugăciunea către El și ocrotește pe toți cei care viețuiesc în Ținutul binecuvântat al Vâlciei, și pentru a-i cere să mijlocească pentru noi înaintea sfințelor sale moaște, care se află așezate spre închinare și binecuvântare, știind că moaștele sfinților, „măcar că ele încă nu înfățișează trupurile cele înviate, au primit putere făcătoare de minuni de la sufletele lor înviate, care sălășluiesc întru ei”²².

Ne rugăm ca Mântuitorul Hristos, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Cel Ce din nemăsurata Sa bunătate ne-a arătat nouă calea cea mai bună - adică smerenia, de la Cina cea de Taină când a spălat picioarele ucenicilor și până la Cruce și la îngropare și Care ne-a iubit pe noi până la sfârșit (*Ioan* XIII, 1), întreaga noastră viață să o umple de harul Învierii Sale; gura noastră să o umple de lauda Sa; buzele noastre să le deschidă spre slăvirea numelui Său; mâinile noastre să le întindă spre lucrarea poruncilor Sale; picioarele noastre să le îndrepteze spre vestirea Evangheliei Sale; toate mădularele și gândirea noastră să le întărească și să le lumineze cu harul Său spre slava Preasfintei Treimi și călăuzirea noastră în Împărăția veșnică a iubirii Sale!

Hristos a înviat!

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și către Hristos Domnul, Cel Înviat din morți, rugător,

Varsanufie
† VARSANUFIE

Arhiepiscopul Râmnicului

IBMBOR, București, 2006, p. 89.

¹⁴ *Patericul Mare*, Cap. XV: *Despre smerita cugetare*, 180, p. 751.

¹⁵ MARCU ASCETUL, *Despre legea duhovnicească*, 67, 114, în *Filocalia*, I, București, 2008, pp. 223, 227.

¹⁶ SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL, *Cuvânt ascetic*, 2, p. 24.

¹⁷ SFÂNTUL ISAAC SIRUL, *Cuvinte despre nevoință*, XLVI, în *Filocalia*, X, Editura Humanitas, București, 2008, p. 216.

¹⁸ SFÂNTUL SIMEON METAFRASTUL, *Parafrază în 150 de capete*, 60, în *Filocalia*, V, București, 2005, p. 294.

¹⁹ PĂRINTELE ARSENIE BOCA, *Cuvinte vii*, Editura Charisma, Deva, 2006, p. 79.

²⁰ SFÂNTUL VARSANUFIE CEL MARE, *Scrisori duhovnicești*, 516, în *Filocalia*, XI, București, 2009, p. 440.

²¹ SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL, *Cuvânt ascetic*, 41, p. 46.

²² SFÂNTUL NICOLAE VELIMIROVICI, *Cugetări și Predici la Învierea Domnului*, Editura Predania, București, 2020, p. 61.

CAFTANELE DE LA BISTRIȚA

„Puterea imperială bizantină, exercitată în ritmul și ordinea cuvenită, reproduce mișcarea și armonia pe care Creatorul o imprimă întregului Univers și Imperiu, pentru a părea mai măreață supușilor, iar prin aceasta mai plăcută și mai demnă de admirație”, scria împăratul Constantin al VII-lea Porfirogenetul în lucrarea sa De caeremoniis, unde descrie detaliile privitoare la viața cotidiană a curții și participarea împăratului la sărbătorile religioase. Constituit în timp, ca expresie fidelă a ideii imperiale bizantine, acest ceremonial se dezvoltase din cultul împăraților romani ai lumii vechi, dar cu notabile transformări impuse de creștinism.

Una dintre piesele centrale ale simbolisticii imperiale bizantine era reprezentată de articolele vestimentare de ceremonie desfășurate de basileul constantinopolitan și de suita imperială. Având în vedere ordinea contemporană, împăratul bizantin era considerat reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ, iar vestimentația lui era considerată sacră. Costumațiile acestuia (purpură și broderii de aur) erau strict rezervate persoanei sale, iar afișarea unui aristocrat într-un mod identic era interzisă.

Derivat din vechiul costum persan de călărie, caftanul era inițial purtat de demnitarii bizantini, fiind preluat ulterior de dregătorii de rang înalt din administrația otomană, inclusiv de cei de la curtea voievozilor din Țările Române.

Primul Caftan de la Bistrița, confecționat din brocart italianesc, a fost refăcut dintr-un somptuos acoperământ de mormânt dăruit de către boierii Craiovești ctitoriei lor, undeva în jurul anului 1490. Pe fondul de catifea roșie de mătase se evidențiază motive decorative de inspirație vegetală, relief datorându-se unor tehnici speciale de țesere a firelor de argint aurit. Atât motivele ornamentale cât și tehnica de execuție indică un atelier italian de pe la 1480 - 1490. Costul unui asemenea veșmânt echivala în epocă cu cel al unei moșii de zeci de hectare de pământ, semnalând puterea și bogăția purtătorului său.

Gestul boierilor Craiovești de a dona acest costum de preț ctitoriei lor se înscrie în practica epocii. Asemenea lor și asemenea aristocrației occidentale contemporane, domnitorul Neagoe Basarab avea să dăruiască și el un caftan

somptuos bisericii Mănăstirii Bistrița pentru a i se da o nouă utilizare.

Cel de-al doilea Caftan, cel al lui Neagoe Basarab are o istorie ce reprezintă un compendiu de migrație culturală. Domnitorul l-a primit de la sultan, ca semn al învestiturii sale (1512), donându-l apoi Mănăstirii Bistrița (1514), unde a fost tăiat în bucăți și folosit ca acoperământ pentru racla Sfântului Grigorie Decapolitul. În această stare l-a găsit pe la 1860 Alexandru Odobescu, probabil într-una din peregrinările sale de ministru al monumentelor, rămânând

impresionat de somptuozitatea țesăturii și inscripția de danie.

Recuperată din inventarul mănăstirii, bucata de catifea albastră a fost readusă la forma inițială, de piesă de vestimentație, printr-o restaurare laborioasă, care a durat din 1960 până în 1966, realizată de istoricul de artă Corina Nicolescu și restauratoarea Florica Vârjoghie. Fondul catifelei de culoare albastru cobalt se întâlnește rar la brocarturile din epocă și dovedește că țesătura a fost o comandă specială. Catifeaua este decorată pe toată lățimea cu un vrej șerpuit din care se desprind palmete polilobate dispuse simetric, terminate în arc frânt, care închid flori de lotus stilizate. Un traseu amplu delimitat de fleuroni gotici caracteristici stilului inferriata înconjoară vrejul și palmetele, ocupând întreaga lățime a țesăturii. Motivele decorative sunt broșate

cu fir din argint aurit, în unele zone utilizându-se firul metalic buclat, care, prin contrast se detașează pe fondul albastru cobalt al catifelei. Ambele piese au participat la numeroase expoziții internaționale.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie la ceas aniversar - șapte ani de la întronizarea ca Arhiepiscop al Râmnicului

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a sărbătorit marți, 8 iunie, împlinirea a șapte ani de la întronizarea ca Arhiepiscop al Râmnicului. La ceas aniversar, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit Sfânta Liturghie în Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Ierarh Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În cadrul Sfintei Liturghii au fost roștite rugăciuni de mulțumire aduse lui Dumnezeu pentru binefacerile revărsate asupra Arhiepiscopiei Râmnicului, iar la final, Părintele Protosinghel Antim Motorga, starețul Mănăstirii Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și Bincredinciosul Împărat Justinian cel Mare – Suiești, a rostit un cuvânt de felicitare din partea preoților, monahilor și credincioșilor din Arhiepiscopia Râmnicului:

„Sunt îndeobște cunoscute îndemnul Sfintilor Părinți de a-i cinsti pe Arhieri și de a le arăta toată supunerea, ridicând atât de mult cugetarea asupra lor încât să fie asemănați cu Însuși Hristos. Într-un mod clar și evident, așa scria și Sfântul Paisie de la Neamț în cuvântul său „Despre semnul Sfintei Cruci”, că după adorarea lui Dumnezeu și cinstirea Sfintilor, a sfintelor moaște și a semnului Sfintei Cruci, cinstea noastră trebuie să fie arătată către oamenii cei duhovnicești, cei rânduiți de Domnul nostru a fi stăpânitori bisericești, și arată Sfântul Paisie și felul în care trebuie să-i privim: «Pe mireni să-i avem ca pe sfinți, pe monahi să-i cinstim ca pe îngeri, pe preoți ca pe apostoli, iar pe arhieri să-i cinstim ca pe Hristos Însuși».

Sfântul Nicodim Aghioritul, printr-o vedere luminată de Duhul Sfânt, ridică și mai mult nivelul obișnuit de înțelegere la ceva cu mult mai înalt, de care chiar el se minunează, vorbind despre stăpânirea ce îi este dată arhierelui. Și spune că Dumnezeu a dat în mâna lui atât stăpânirea cerului, a pământului, cât și a celor de sub pământ. Cerul, pentru că acolo sus arhierul leagă și dezleagă cele ale oamenilor; pământul, pentru că

aici rânduieste toate ca să meargă cu bună rânduială și să se îplinească tot ce este scripturistic; iar cele de sub pământ, pentru că jertfele și rugăciunile lor pe care le fac ușurează de munci și scot sufletele celor din iad. „Fiindcă lucrul care îl face Arhierul aici jos pe pământ, pe însuși acesta îl întărește și Dumnezeu sus în cer».

În acest sens și Sfântul Ioan Gură de Aur, în „Cuvântul al III-lea pentru Preoție, zice mai clar: «cele ce lucrează jos arhieriei, acestea și Dumnezeu sus le adevărește, și Stăpânul Se încredințează sfatului slugilor». Pe baza acestor învățături, Sfinții Părinți, de fiecare dată când se adunau la Sinoade Ecumenice sau locale, au stabilit și prin canoane cinstea ce trebuie acordată arhierelui, stăpânirea pe care o are asupra tuturor celor bisericești, supunerea pe care cei din treapta inferioară trebuie să o arate și ascultarea de cei rânduiți de Dumnezeu a fi întâi stătători, care după cuvântul Apostolului Pavel «poartă grijă de sufletele noastre» și prin odihna sufletească cu care trebuie să-i odihnim, să facă aceasta «cu bucurie, iar nu suspinând».

De aceea, de fiecare dată când vedem că frați de-ai noștri sunt cuprinși de duh de răzvrătire, de împotrivire, de ceartă și

de clevetire asupra unui arhiereu, socotim că nu defaimă doar persoana arhiereului, ci încalcă grav canoanele și învățăturile Sfinților Părinți care au primit acestea de la și prin Duhul Sfânt.

Atât îndatorirea față de Înaltpreasfinția Voastră ca arhipăstor al nostru, cât și obligația față de omul integru, exprimarea stimei față de patriotul desăvârșit și evlavioasa recunoaștere a păstorului ortodox, cu ușurință ne determină să observăm la Înaltpreasfinția Voastră o remarcabilă înzestrare nativă, o neobișnuită vigoare de acțiune, o minte pătrunzătoare la detaliu, o inimă mărinimoasă împodobită cu daruri naturale și dobândite; ocrotitor al intereselor Bisericii și al Eparhiei, perspicace în cunoașterea problemelor, activitatea irenică, patriotismul incontestabil, calitățile de conducător energic; cu un adânc și intens simțământ patriotic, ați crezut cu tărie că poporul român este popor următor lui Dumnezeu, predicând că nimic nu este mai înalt decât Ortodoxia și decât cultura noastră. De aceea, nu ați încetat, prin faptă și cuvânt scris, să binevestiți comorile tradițiilor duhovnicești și naționale, convingând și însuflețind, dar și aducând pocăință și îndemnând spre smerenie acolo unde necesitatea a impus.

Ați nădăjduit să dobândiți inima noastră după inima Domnului (Psalmul XIX, 5) și, timp de 7 ani, în toate mănăstirile și parohiile, la slujbe sau prin vizite pastorale, printr-o prezență ireproșabilă, ați dăruit prin semnul binecuvântării pacea lui Hristos, sub pecetea cuvintelor Scripturii: «Pace vă las vouă, Pacea lui Hristos o dau vouă» (Ioan XIV, 27), încât putem spune că nu este colțisor în această eparhie în care să nu i se fi binevestit această pace. Având o panoplie complexă și amplă a cugetărilor care îndreptătesc și justifică imensele și multitudinea lucrărilor desfășurate în Eparhie și la Centrul Eparhial, biruind îndoelile, teama și lipsurile, nu ați făcut risipă de argumente, ci ați împlinit cu fapta cele ce se cereau.

Conștient de importanța misiunii și a răspunderilor de ierarh, V-ați ostenit să fiți la înălțimea acestor răspunderi, tinzând să depășiți prin virtute pe cei păstoriți. Ați căutat să stingeți împotrivrile prin cuvântări și acțiuni, prin legături practice cu toți. Întorcând frumusețea de la interior spre exterior, ați reînnoit arta bisericească și ați angajat toți păstoriții la o cinstire mai cu adăus spre Maica Domnului, prin mulțimea de icoane frumos zugrăvite și prăznuite, cât și spre Sfinți, prin icoane și racle cu sfinte moaște, ca temelii puternice pentru păstrarea și înmulțirea evlaviei și a credinței. Desfășurarea de activități culturale, concerte, recitaluri și piese de teatru, nu a fost o simplă juxtapunere cu spiritualitatea, ci adesea ați încercat o sudură, a celor ce deveniseră prea profane, cu materialul biblic și tradițional bisericesc. Oameni care nu erau apropiați de Biserică au aflat prin însăși ocupația lor calea către Dumnezeu, prin inedita metodă a Înaltpreasfinției Voastre. Cultura dobândită și însușită critic și selectiv, scrisorile pastorale către credincioși și către monahi respiră echilibrul duhovnicesc, stăruind la cei din urmă asupra ascultării și muncii perseverente, dar și slujirii comunității, ajutorării săracilor și dăruirii de sine. Ați explicat că ascultarea nu este facultativă ci,

prin angajare în trăirea credinței, trebuie să fie totală. Curajos prin ethosul spiritual, V-ați avântat în lupta cu ispitele cu o surprinzătoare voinicie tinerească și cu fapta plină de osteneală. Ați arătat că nu trebuie să se cedeze decât dacă ieși biruitor. Echilibrând contradicțiile și găsind întotdeauna modul potrivit de a aborda o problemă, ați acționat permanent ca un acrobat, exercitându-Vă benefica influență în vremuri de anormalitate.

Prin purtarea demnă și evlavioasă a sacosului celui spintecat, care înseamnă cămașa lui Hristos cea spintecată de eretici, ați păstrat prin sunetul propovăduirii adevărata credință. Purtarea omoforului pe umeri în cei 7 ani trecuți ne-a arătat că purtați pe umeri cu osteneală toate neputințele celor păstoriți, toate greutatea și toate lipsurile. Mitra frumos împodobită arată vrednicia cea preainaltă pe care o aveți, și că nu aveți Cap decât pe Hristos și din legile Lui și din cuvintele Lui ne păstoriți și pe noi. Cârja purtată cu dibăcie prin toată eparhia ne-a adunat pe toți la pășunea cea duhovnicească și ne-a ținut strânși într-o singură turmă, păstorită spre slava lui Dumnezeu. Engolpionul de pe piept ne-a făcut să simțim că ne purtați în inima din piept, că Vă rugați pentru noi și cu sinceritate ne doriți cel mai prețios lucru: mântuirea sufletelor.

Unindu-ne cu toții inimile într-o dorință tare «a harului și a păcii de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul nostru Iisus Hristos» (II Corinteni I, 2), rugăm pe Dumnezeu să coboare harul de Sus și pacea Sa păstorească, ca să vestiți nouă, turmei Înaltpreasfinției Voastre, harul și pacea, și «Însuși Domnul Păcii să Vă dăruiască pace întotdeauna și în tot chipul» (II Tesaloniceni III, 16)

Întru mulți ani, Înaltpreasfinția Voastră!

În cuvântul său, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a accentuat faptul că „în Biserică se realizează unitatea credincioșilor întru Hristos Domnul, unitate care este icoană a unității depline dintre Persoanele Sfintei Treimi: «Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei» (Ioan XVII, 10). Prin Jerfa Sa, Hristos Domnul «ne-a hărăzit mari și prețioase făgăduințe, ca prin ele să vă faceți părtași dumnezeieștii firi, scăpând de stricăciunea poftelor celei din lume» (II Petru 1, 4).

Harul lui Dumnezeu face începutul sfințirii noastre prin Botez, dar menține starea de sfințenie și ne face să creștem epectatic în ea, după cum învață Sfântul Grigorie Palama: «Căci fără unire, asemănarea nu ajunge pentru îndumnezeire. Iar asemănarea de care avem nevoie este aceea care ne vine din lucrarea și păzirea poruncilor dumnezeiești, care nu se săvârșește numai prin imitarea naturală, ci din puterea Duhului, care ne vine prin sfințita naștere a noastră din nou de sus și se întipărește în chip negrăit în cei botezați. Prin aceasta, cei ce «nu din sânge, nici din voia bărbatului, nici din voia trupului, ci din Dumnezeu s-au născut» - (Ioan I, 13), ca niște copii de curând născuți, «pot ajunge la măsură plinătății lui Hristos» - (Efeseni IV, 13)».

Omul care L-a primit pe Hristos, Dumnezeu adevărat, trebuie să-și conformeze lucrările și gândurile după voința Domnului”, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

Festivitatea de încheiere a Proiectului „Alege Școala – o șansă pentru viitor!”

Cu binecuvântarea și în prezența Înalt-preasfințitului Părinte Varsanufie, la Centrul Cultural „Sfântul Ierarh Antim Ivireanul” al Arhiepiscopiei Râmnicului a avut loc evenimentul care a marcat încheierea celor trei ani de activități derulate în folosul copiilor defavorizați din județul Vâlcea. În cadrul întâlnirii au fost diseminate rezultatele obținute în urma activităților susținute de preoți și cadre didactice cu elevii și a fost analizat impactul proiectului și metodele inovative de lucru.

„Alege Școala – o șansă pentru viitor!” s-a desfășurat în perioada 2018 – 2021 în localitățile Bujoreni, Mihăești, Drăgoești, Frâncești și Dănicei, și a reușit, prin implicarea a 7 școli și 9 parohii, creșterea gradului de conștientizare a părinților

asupra importanței educației și creșterea accesului și participării la educație și în acțiuni de prevenire/reducere a părăsirii timpurii a școlii pentru 1054 copii.

În cadrul proiectului s-a reușit diversificarea și îmbunătățirea serviciilor educaționale la nivelul celor 7 școli selectate din județul Vâlcea, pentru a crește calitatea mediului de învățare și a facilita integrarea socială, combaterea discriminării și promovarea multiculturalismului, prin dezvoltarea de acțiuni interinstituționale care promovează cetățenia activă, dezvoltarea de parteneriate, organizarea unor schimburi de experiență și a unor workshop-uri tematice pentru cadrele didactice.

Sfințirea raclei de argint pentru moaștele Sfântului Ierarh Calinic și pelerinaj la Mănăstirea Frăsinei

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie Arhiepiscopul Râmnicului a sfințit la Mănăstirea Frăsinei, sâmbătă, 15 mai, noua raclă de argint pentru moaștele Sfântului Ierarh Calinic.

Pentru bucuria duhovnicească a pelerinilor, Chiriarhul Râmnicului a săvârșit slujba de sfințire a noii racle la biserica construită înaintea pietrei de legământ așezată de Sfântul Ierarh Calinic în anul 1867, prin care se interzice accesul femeilor în mănăstire.

După slujba de sfințire a noii racle de argint în care au fost așezate moaștele Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, împreună cu părinții stareți ai mănăstirilor vâlcene, obștea monahală de la Mănăstirea Frăsinei și pelerinii prezenți, au mers în pelerinaj de la piatra de hotar în care a fost așezat „legământul” până la biserica mare a mănăstirii, ctitoria sfântului.

Pelerinajul a fost deschis de toacă, urmată de monahi care purtau sfânta cruce, ripide și steaguri bisericești. În continuare a urmat soborul de preoți

și stareții mănăstirilor din Arhiepiscopia Râmnicului și vicarul eparhial, preoții care au purtat racla cu moaștele Sfântului Ierarh Calinic, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Corul *Martyria* al Catedralei Arhiepiscopale și pelerinii prezenți la sărbătoare.

Pe parcursul pelerinajului, cântăreții și credincioșii au intonat împreună Troparul și Acatistul Sfântului Ierarh Calinic, iar la fiecare troiță așezată pe drumul dintre cele două biserici pelerinii s-au oprit, fiind rostite ectenii.

Ajungând în incinta Mănăstirii Frăsinei, pelerinajul a continuat în jurul bisericii mari, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, fiind rostite, de asemenea, ectenii și rugăciuni pentru obștea monahală și pentru pelerini.

După așezarea în biserică a noii racle, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, i-a binecuvântat pe pelerini, încredințându-i că împreună călătorie în acest spațiu încărcat de sfințenie ostoiește dorul după Dumnezeu, după cum cuvântul așezat testamentar de către Sfântul Ierarh Calinic, Episcopul Râmnicului.

Biserica de lemn din satul Urși, marele câștigător al Premiilor Europene pentru Patrimoniu

Comisia Europeană și *Europa Nostra* au desemnat între câștigătorii ediției 2021 a Premiilor Europene pentru patrimoniu / Premiile *Europa Nostra*, Biserica de lemn din satul Urși, județul Vâlcea, care a obținut premiul UE pentru patrimoniul cultural finanțat prin programul Europa Creativă, la categoria Conservare.

În anul 2021, cea mai înaltă distincție europeană în domeniul patrimoniului a premiat 24 de proiecte de conservare și cercetare din 18 state europene.

La categoria *Conservare* au fost declarate câștigătoare 9 proiecte, Biserica de lemn din satul Urși, Vâlcea fiind unul dintre acestea.

Biserica din Urși cu hramul *Buna Vestire și Sfântul Arhanghel Mihail* (cod Lista Monumentelor Istorice VL-II-m-B-09954) a fost construită în perioada 1757-1784, ctitori fiind Ion Danciu și Popa Costantin. După incendiul din 1838, biserica a fost reparată și pictată în anul 1843 de către meșterii Gherghie, Nicolae și Ioan, atât la interior, cât și la exterior. Din anul 1913 în sat a fost construită o nouă biserică de zidărie, cea de lemn rămânând în cimitir, ultima reparație din trecut având loc în anul 1943.

Restaurarea a început la 12 iunie 2010, ca urmare a prăbușirii bolții peste altar, cu o intervenție de urgență inițiată de Ordinul Arhitecților din România și finanțată de Fundația *Pro Patrimnio*, prin regretatul arhitect Șerban Cantacuzino, fondatorul fundației în anul 2000. Timpul efectiv de intervenție asupra monumentului, ca urmare a specificului activităților de restaurare, a fost de patru luni pe an, din iunie până în septembrie.

În perioada 2011-2021 s-a lucrat la consolidarea picturii, desfacerea bolții (bârnelor și iconostasul fiind restaurate la Universitatea Națională de Arte din București), realizarea unor fundații noi din piatră, înlocuirea tălpilor și a bârnelor putrede din structură, refacerea bolții, a șarpantei și a învelitorii de șită, conservarea frescelor

interioare și exterioare, reparația și completarea mobilierului interior, sistematizarea verticală.

Luând cuvântul la evenimentul online, comisarul european Mariya Gabriel a declarat: „Câștigătorii Premiilor Europene pentru patrimoniu / Premiile *Europa Nostra* 2021 sunt ambasadorii frumuseții patrimoniului European, fie că este vorba de tradiții și meșteșug, de arhitectura care îți taie respirația sau de modul în care patrimoniul poate uni comunități și generații. Cred cu adevărat că păstrarea cu succes a patrimoniului nostru material și imaterial depinde de angajamentul oamenilor din spatele acestuia. Prin aceste premii, îi onorăm, prin urmare, pe toți profesioniștii în domeniul patrimoniului, arhitecți, oameni de știință și voluntari care aduc patrimoniul nostru comun mai aproape de inimile noastre. Viziunea lor merită să fie aplaudată”.

Președintele executiv al *Europa Nostra*, Hermann

Parzinger, a declarat: „În fiecare an, câștigătorii Premiilor Europene pentru Patrimoniu / Premiile *Europa Nostra* demonstrează creativitatea și angajamentul incomparabil al celor care se străduiesc să protejeze, să valorifice și să transmită moștenirea prețioasă a Europei către generația următoare. Laureatii din acest an arată din plin modul în care patrimoniul oferă soluții și căi de redresare în fața unor provocări aparent insurmontabile, în timp ce luăm măsuri pentru climă, ne mobilizăm pentru o dezvoltare urbană și rurală durabilă și abordăm numeroasele amenințări la adresa valorilor noastre europene fundamentale. Salutăm realizările lor remarcabile: fie ca acestea să servească drept inspirație și încurajare pentru acțiuni viitoare, pentru mulți alți profesioniști și entuziaști ai patrimoniului din întreaga Europă și din afara ei”.

Câștigătorii premiilor au fost selectați de jurii independente compuse din experți în domeniul patrimoniului din întreaga Europă, în urma evaluării candidaturilor depuse de organizații și persoane fizice din 30 de țări europene.

Concertul Omagial „Ofrandă Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica”

În prezența Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, în Scurul „Mihail Eminescu” din incinta Centrului Eparhial a avut loc un eveniment cultural de înaltă ținută, ce a fost susținut de către Grupul Psaltic *Martyria* al Arhiepiscopiei Râmnicului, cu participarea extraordinară a artiștilor Daniela Nane, Ozana Barabancea și Silviu Biriș.

Cântări din canonul Sfințelor Paști, poezie religioasă recitată de Silviu Biriș și Daniela Nane, precum și privesnele interpretate de Ozana Barabancea au descoperit experiența cunoașterii lui Dumnezeu de către imnografii și poezii creștini, care „au cântat din suflet, prin pana și prin cuvântul lor”, după cum a precizat Chiriarul Râmnicului.

Evenimentul a constituit astfel un minunat prilej de a descoperi frumusețea metaforei prin care teologii și poezii au reușit să descrie permanentul urcuș către Înviere al Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, Ocrotitorul Arhiepiscopiei Râmnicului.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, în cuvântul de binecuvântare adresat celor prezenți – oficialități, oameni

de cultură, preoți și credincioși, a evidențiat cele două registre culturale și duhovnicești ale căror împletire a conferit înaltă ținută evenimentului ce a marcat debutul manifestărilor închinare Ctitorului Catedralei Arhiepiscopale: „L-am însoțit în această seară, prin cântări duhovnicești, pe Sfântul Ierarh Calinic, ce poate fi numit, pe bună dreptate, noul ctitor al Eparhiei Râmnicului”. A amintit Înaltpreasfinția Sa, totodată, despre „lucrarea culturală a înaintașilor Sfântului Ierarh Calinic în scaunul vlădicesc al Râmnicului, care conferiseră orașului, amintit încă din documentele voievodului Mircea cel Bătrân, titlul de „capitală

a tipografilor”: Sfântul Antim Ivireanul, Damaschin sau Chesarie, cărora le-a urmat prin tipărirea cărților de cult în limba română, spre folosul preoților și credincioșilor”.

Înaltpreasfinția Sa a descoperit și însemnătatea duhovnicească a sărbătorii închinare Sfântului Ierarh Calinic: „în urmă cu nouă ani, după 143 de ani de când Sfântul Calinic părăsise acest ținut, retrăgându-se la Mănăstirea Cernica, au fost readuse sfintele sale moaște în Oltenia, care au poposit și în Arhiepiscopia Râmnicului, la Catedrala Arhiepiscopală și la Mănăstirea Frăsinei”.

Pentru cinstirea ctitorului Catedralei Arhiepiscopale reconstruită după incendiul din anul 1847,

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a vorbit despre concertul omagial din acest an: „am socotit de bine să începem această sărbătoare a Arhiepiscopiei Râmnicului cu această seară duhovnicească de cântări, pricesne și poezie închinare Praznicului Învierii Domnului și Sfântului Ierarh Calinic”.

La finalul cuvântului de binecuvântare, Înaltpreasfinția Sa a felicitat membrii Grupului Psaltic Martyria și a evidențiat activitatea culturală a artiștilor Silviu Biriș, Daniela Nane și Ozana Barabancea care au bucurat inimile publicului prezent, întru cinstea și pomenirea Sfântului Ierarh Calinic.

Simpozionul Național „De la Mihai Viteazul, Tudor Vladimirescu, Alexandru Ioan Cuza la Ferdinand I”

Arhipiscopia Râmnicului împreună cu Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria” – Filiala Județeană „Matei Basarab” Vâlcea și Centrul de Cercetări Istorice „Pr. Dumitru Bălașa” au organizat în Scurarul „Mihail Eminescu” din incinta Centrului Eparhial, joi, 27 mai 2021, Simpozionul „De la Mihai Viteazul, Tudor Vladimirescu, Alexandru Ioan Cuza la Ferdinand I”.

În deschiderea evenimentului, Fanfara „Sfântul Constantin Brâncoveanu” a Consiliului Județean Vâlcea a intonat imnul de stat al României.

Prima comunicare din cadrul simpozionului, *„Rolul Bisericii Ortodoxe în trezirea spiritului identității naționale și făurirea României Mari”*, a fost susținută de către Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, care a precizat: *„Secole la rând, Biserica Ortodoxă a pregătit înfăptuirea Unirii prin cuvântul rostit în limba poporului, prin școlile confesionale, prin tipărituri și prin publicații ori asociații culturale, în rândul cărora episcopii și preoții nu au avut doar un rol onorific, ci s-au dovedit a fi cei mai înflăcărați militanți ai ideii de unitate națională. Principalul factor care a contribuit la menținerea unității de Neam a poporului român a fost și rămâne unitatea de credință”*.

În continuare, moderatorul întâlnirii, domnul Eugen Petrescu, președintele Filialei Județene „Matei Basarab” a

Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, a prezentat personalitățile care au participat la eveniment, după care au fost susținute comunicările:

- Prof. Dr. Gabriel Croitoru, Cercetător științific III în cadrul Institutului de Cercetări Socio Umane „C.S. Nicolăescu – Plopșor” al Academiei Române, cu tema *„Revoluția Română din 1821. Repere istoriografice”*;

- Prof. Dr. Georgeta Ghionea, Cercetător științific III în cadrul Institutului de Cercetări Socio Umane „C.S. Nicolăescu – Plopșor” al Academiei Române, *„Luptele de la Drăgășani și împrejurimi din mai-iunie 1821”*;

- Conf. Univ. Dr. Tudor Rățoi, *„De la marele voievod și domn Mihai Viteazul la regele Ferdinand I”*.

În cadrul simpozionului a avut loc decernarea medaliilor și diplomelor aniversare „100 de ani de la recunoașterea internațională a Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918, iar la final Fanfara „Sfântul Constantin Brâncoveanu” a susținut un concert de cântece patriotice.

Salonul Național de Literatură și Artă „Rotonda Plopilor Aprinși” și Festivalul Cărții la Râmnic

Scuarul „Mihail Eminescu” din cadrul Centrului Eparhial a găzduit deschiderea Salonului Național de Literatură și Artă „Rotonda Plopilor Aprinși”, eveniment aflat sub patronajul Arhiepiscopiei Râmnicului, ajuns la cea de-a X-a ediție și Festivalul Cărții la Râmnic, la a VII-a ediție.

În deschiderea evenimentului cultural, Înaltpreasfințitul Părinte Varșanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a reliefat faptul că „organizarea Salonului Național de Literatură și Artă „Rotonda Plopilor Aprinși” și a Festivalului Cărții la Râmnic constituie un fericit prilej pentru redescoperirea Olteniei de sub Munte drept un spațiu cultural în a cărui istorie și dezvoltare un rol esențial l-a avut recunoașterea sa drept „capitală a tipografilor”. Istoria cărții, ancorată în tradiție, este deschisă modernității, iar Salonul Național de Literatură și Artă „Rotonda Plopilor Aprinși” prilejuiește descoperirea și cultivarea talentelor literare, precum și afirmarea, în epoca digitală, a unor apariții editoriale foarte valoroase.

Cartea a fost privită în ethosul cultural românesc drept «hrană dorită sufletului» care «îmbie preaînțeleaptă îmbelșugare», după cum arăta inscripția așezată la intrarea în biblioteca Mănăstirii Hurezi, această «casă a cărților» înființată de Sfântul Constantin Brâncoveanu”.

Totodată, Înaltpreasfinția Sa a subliniat că „este nevoie de redescoperirea persoanei autorului, el însuși purtător și promotor al unei incomensurabile bogății culturale și spirituale, fapt pentru care Ne-a bucurat în mod deosebit că această ediție a Salonului Național de Literatură și Artă a fost dedicată Mitropolitului Bartolomeu Anania, cu prilejul centenarului nașterii

sale”.

La invitația domnului Ioan Barbu, președintele Salonului Național de Literatură și Artă, au rostit alocuțiuni doamna Andra Bică, Vicepreședinte al Consiliului Județean Vâlcea, domnul ambasador Mircea Perpelea, domnul Nicolae Dinescu, Președintele UZPR Vâlcea, scriitori și critici literari.

În perioada 9-13 iunie, municipiul Râmnicu Vâlcea a fost „Capitala cărții, literaturii și artelor vizuale”, prin prezența unor scriitori, editori, artiști plastici, jurnaliști, distinși oameni de cultură din județul Vâlcea și din țară.

„Ne revine misiunea de a răspândi razele luminoase cu care soarele amintirii poetului iubit încălzește neconținut inimile noastre”

Poetul Mihail Eminescu a fost comemorat, marți, 15 iunie 2021, la împlinirea a 132 de ani de la plecarea în Țara de peste veac, fiind săvârșită slujba de parastas la Altarul de Vară al Catedralei Arhiepiscopale „Sfântul Ierarh Nicolae” dar și o serie de manifestări duhovnicești-culturale.

În cuvântul rostit la finalul slujbei de pomenire, Chiriarul Râmnicului l-a prezentat pe Mihail Eminescu ca fiind poetul nepereche veșnic așezat pe altarul conștiinței naționale.

„Privind chipul eminescian din acest spațiu spiritual și cultural - a reliefat Înaltpreasfinția Sa - sufletul nostru nutrește sentimente de admirație și recunoștință față de poetul național, ce își au sorginte în cultura neamului românesc. Ioan Slavici,

amintindu-și depre Eminescu, spunea că «privea toate lucrurile din punctul de vedere al omului care nu moare niciodată și vedea în fiecare clipă întreaga desfășurare a vieții noastre naționale ca actualitate».

Ne revine misiunea de a răspândi razele luminoase cu care soarele amintirii poetului iubit încălzește neconținut inimile noastre”.

După momentul de pioasă rugăciune de la teiul său a fost susținut recitalul de muzică și poezie „Dor de-al valurilor Domn” de către soprana Monica Valentina Scurtu, Galina Nemțanu la pian, Vlad Răileanu la vioară, Victor Nemțanu la contrabas, artiști ai Filarmonicii „Ion Dumitrescu” și actorii Reka Szasz și Kostas Mincu de la Teatrul „Anton Pann” din Râmnicu-Vâlcea, cu participarea extraordinară a tenorului Florin Ormenișan.

Slujbă de parastas pentru Arhiepiscopul Gherasim Cristea, păstorul sufletească care a răspândit lumina credinței prin cuvinte înțelepte și lucrări sfinte

Sâmbătă, 10 aprilie, la Altarul de Vară al Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la finalul căreia a oficiat Slujba de parastas pentru Arhiepiscopul Gherasim Cristea, de la a cărei mutare în Împărăția Cerurilor s-au împlinit 7 ani.

Alături de Înaltpreasfinția Sa au fost prezente autorități locale, preoți din cele patru protoierii ale Arhiepiscopiei Râmnicului, stareți, starețe, membri ai familiei și numeroși credincioși care au purtat în mâini tablouri cu chipul Arhiepiscopului Gherasim.

În cuvântul de învățătură împărtășit cu acest prilej, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a subliniat: „S-au împlinit 7 ani de când Înaltpreasfințitul Părinte Gherasim Cristea s-a așezat în Împărăția lui Dumnezeu, în ceata ierarhilor care și-au închinat întreaga viață vredniciei la care au fost chemați, înțelegând că li s-a încredințat slujirea Mântuitorului Hristos, «Care mai înainte de veci era la Tatăl și la sfârșit S-a arătat». Pentru aceasta, porunca Mântuitorului: «căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate se vor adăuga vouă» (Matei VI, 33) a devenit îndemnul de căpătâi al Părintelui Arhiepiscop Gherasim pe care l-a așezat în inimile duhovniceștilor săi fii.

Sunt 7 ani în care pomenirea Înaltpreasfinției Sale la slujbele rânduite a însemnat ridicarea gândurilor Noastre spre înălțimile duhovnicești spre care, cu multă râvnă și jertfelnicie, iubind rugăciunea și buna

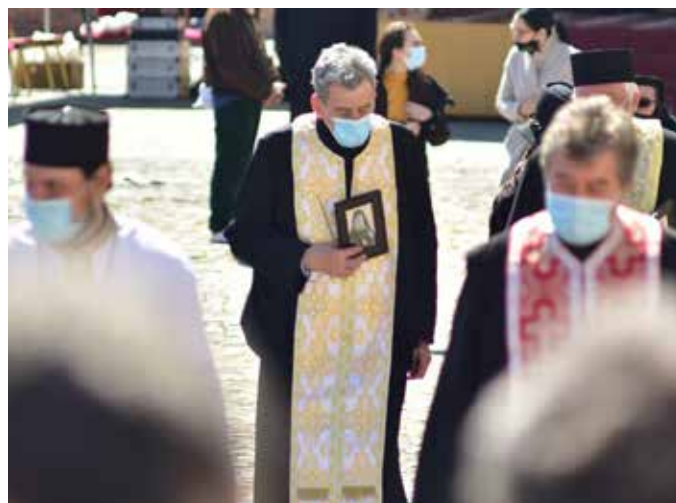
rânduială în mănăstiri și parohii, a privit Arhiepiscopul Gherasim Cristea, ierarhul binecuvântat de Arhiereul arhiereilor în lungimea zilelor sale până aproape de împlinirea a 100 de ani.

Experiența celor 77 de ani de călugărie, dintre care 44 de ani în slujirea arhierească, i-a întipărit pe chip nenumărate virtuți sufletești: blândețea și bunăvoința sinceră, rigoarea și statornicia jertfirii de sine a călugărului dăruit deplin lui Dumnezeu, discernământul și perseverența în viața duhovnicească, căutând în permanență virtutea și îmbogățirea personală.

Păstor evlavios, ctitor de biserici și mănăstiri, «s-a făcut tuturor toate», mereu veghind la dobândirea bunătăților netrecătoare. Nu doar a dorit aceste bunătăți netrecătoare, ci a căutat să le împărtășească și celorlalți, așezând preoți în biserici nou construite ori în vechi ctitorii voievodale, boierești sau ale ierarhilor, preoților și obștilor sătești, deopotrivă chemându-i pe cei de departe și pe cei de aproape în slujirea Bisericii și în legătura iubirii lui Dumnezeu. Pentru aceasta a oferit cuvânt de binecuvântare și a dorit ca sfatul său să fie lucrător și izvor al veșniciei în viața preoților, monahilor, monahiilor și credincioșilor din eparhia sa.

Numele său, așezat astăzi în șirul ierarhilor care cu vrednicie au păstorit Arhiepiscopia Râmnicului, se descoperă deopotrivă în rândul ctitorilor și printre predosloviile cărților, întrupând experiența sa duhovnicească, dragostea de carte pe care și-a cultivat-o neconținut, dar și salba virtuților sale. Lumina pe care

a adunat-o în suflet prin rugăciune și fapte bune a răspândit-o în jurul său prin cuvinte înțelepte și lucrări sfinte, ca un adevărat ocrotitor și părinte pilduitor. Arhiereul Gherasim, ca unul care îi călăuzea spre Împărăția lui Dumnezeu, a trebuit să se facă el însuși exemplu pentru aceștia și nu doar să-i învețe prin cuvântul său.

Nu și-a limitat responsabilitatea la hirotonirea slujitorilor Bisericii și la vestirea Cuvântului lui Dumnezeu, ci a dorit ca pe toți să-i apropie și să-i păstreze în comuniune de iubire cu Mântuitorul Hristos, căci «întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unul către altul» (Ioan XIII, 35).

A iubit meleagurile vâlcene și spiritualitatea lor, pentru că acestea păstrau deopotrivă mărturiile credinței și faptelor ctitoricești ale voievozilor și sfinților de care se apropiase sufletește în anii slujirii de dinainte: Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul, Sfinții Martiri Brâncoveni, Sfântul Neagoe Basarab și Voievodul Matei Basarab. Neobosit, a ctitorit Centrul cultural-religios „Sfântul Antim Ivireanul”, deopotrivă cu rectorierea, consolidarea ori restaurarea mănăstirilor Arnota, Brâncoveni, Clocociov, Cozia, Bistrița, Hurezi, Mamu, Dintr-un Lemn, Surpatele și Sărăcinești.

A săvârșit o lucrare amplă pe care nu ar fi putut să o înfăptuiască niciodată singur, ci printr-o frumoasă conlucrare cu autorități, părinți consilieri, stareți, starețe și toți ceilalți ostenitori. A înțeles, de fapt, că aceia pe care Dumnezeu i-a rânduit să-i cunoască, deși diferiți, sunt întrepesuiți de lumina faptelor celor bineplăcute. Spunea celor pe care îi rânduia în vreo slujire sau demnitate a Bisericii: «nu fi nepăsător față de harul care este întru tine» (I Timotei IV, 14), așezându-i sub paternitatea sa duhovnicească și purtând de grijă celor pe care i-a născut ca slujitori ai lui Hristos, mereu iertând și îndrumând spre căutarea Împărăției Cerurilor.

După îndemnul Sfântului Apostol Pavel, «aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu» (Evrei XIII, 7), la momentul acesta de rugăciune înnoim chipul memoriei Arhiepiscopului Gherasim ca pe un act de mărturisire a comuniunii noastre cu Arhiereul cel Veșnic, Iisus Hristos, și, de aceea, «umblați întru iubire, precum și Hristos ne-a iubit pe noi și s-a dat pe Sine pentru noi, prinos și jertfă lui Dumnezeu, întru miros cu bună mireasmă» (Efeseni V, 2).

Dacă Arhiereul cel Veșnic a restaurat și a înnoit chipul lui Dumnezeu din noi, întunecat și desfigurat de «omul cel vechi», Înaltpreasfințitul Părinte Gherasim Cristea, prin succesiunea apostolică, hirotonind diaconi și preoți, a arătat că Preoția reprezintă «o lucrare care ridică umanitatea la înălțimea sfințeniei îndumnezeitoare», și «o slujire a dreptății și a neprihănirii».

Răbdător în încercări și iubitor de fapte bune, a rămas în memoria tuturor ca un episcop dârz, plin de bunătate, un slujitor al lui Dumnezeu în care vedeai îmbinându-se rugăciunea cu munca, iar dărnicia cu pacea sufletului. Pentru toate acestea a fost răsplătit de Preamilostivul Dumnezeu nu doar prin șirul îndelungat al anilor săi, ci și prin darurile duhovnicești la care a fost făcut părtaş la momentul descoperirii moaștelor Sfinților martiri Zotic, Atal, Camasis și Filip într-o criptă a bazilicii din Niculițel, apoi la canonizarea Sfântului Cuvios Antonie de la Iezer, a Sfinților Martiri Brâncoveni sau a Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, pe care l-a așezat drept ocrotitor al Municipiului Râmnicu-Vâlcea. I-a cinstit cu multă evlavie pe acești sfinți, în mijlocirile și ajutorul cărora și-a așezat întreaga slujire și, totodată, a fost ocrotit de sfinți.

În momentele de pioasă rugăciune și pomenire, întru așteptarea Învierii celei de obște, rugăm pe Hristos-Domnul Cel Răstignit și înviat să odihnească sufletul Părintelui Arhiepiscop Gherasim în corturile dreptilor și în rândurile sfinților Săi slujitori, înveșnicindu-l în lumina slavei Sale”.

Părintele Petre-Dinel Vețeanu – părinte al orfanilor și al celor aflați în suferință

Fragment din cuvântul de mângâiere împărtășit de către Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la înmormântarea părintelui Petre-Dinel Vețeanu.

Pe părintele Petre nu îl vom mai întâlni slujind la Sfântul Altar, nici înconjurat de mulțimea copiilor cărora le-a așezat pe buze cuvântul „acasă” și le-a readus bucuria zâmbetului pe chip, ridicându-i din întunericul deznădejdiei unor suferințe sfâșietoare. Nu îl vom mai întâlni în casele bătrânilor și ale celor aflați în suferință, cărora le oferea hrană zilnic, deopotrivă cu medicamente și îmbrăcăminte. Astăzi, inimile tuturor acelor cărora le-a descoperit iubirea lui Hristos, prin faptele sale, săvârșite cu atâta blândețe și bunătate, sunt cernite de durere pentru că inima părintelui a vibrat întotdeauna cu inimile lor. S-a făcut tuturor toate, până la ultima vibrație a trupului său rănit, necunoscând odihnă și nici așezând limită în iubirea față de semeni.

Părintele Petre a plecat la Domnul spre a se înfățișa înaintea Tronului Preasfintei Treimi în lumina faptelor sale cele bune pe care le-a săvârșit în cei 53 de ani. A văzut lumina zilei la data de 3 mai 1968 în casa evlavioșilor săi părinți Constantin și Elena, în comuna Lădești, o comunitate care păstra întru totul viața imaginea Patriarhului Justinian Marina, din apostolatul căruia și-a inspirat întreaga slujire. Pătruns cu adevărat de dorința de a oferi mângâiere celor ale căror inimi erau cuprinse de deznădejde și de tristețe, a fost călăuzit de duhul evanghelic al jertfelniciei atât în perioada studiilor la Facultățile de Teologie de la Sibiu și de la București, cât și în toată activitatea sa.

În anul 1993, la 24 iulie, s-a căsătorit cu tânăra Elena Daniela Stănculescu, fiică de preot și nepoată a fericitului întru adormire Patriarh Justinian Marina, iar la 16 ianuarie 1994 a fost hirotonit preot pe seama Parohiei „Intrarea în

biserica a Maicii Domnului” – Ocnele Mari. Și-a așezat începutul misiunii preoțești între recunoștința față de înaintași, vrednici mărturisitori ai Ortodoxiei în temnițele comuniste sau în lagărele de muncă, amintindu-i pe preotul Gheorghe Vețeanu și pe poetul Vasile Militaru, și permanentul zbucium de a înțeleni poteca iubirii între sufletele enoriașilor săi dar, mai ales, în a-și deschide el însuși cale către copiii abandonați și către familii despărțite, spre a-i îmbrățișa cu dragoste creștină, a-i întări în credință, redându-le nădejdea de a merge mai departe prin încercările sinuoase ale vieții. (...)

Părintele Petre Dinel Vețeanu merge acum la Domnul spre a-și afla odihnă în lăcașurile slavei, înfățișându-se Dreptului Judecător ca cel care a împlinit cuvântul Domnului: „*Gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine*” (Matei XXV, 36). Însoțit de mulțimea faptelor sale cele bune și de rugăciunea celor pe care i-a așezat în comuniunea Mântuitorului Hristos, va auzi cuvântul Acestuia: „*Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii*” (Matei XXV, 34).

Rugăm pe Mântuitorul Hristos Cel înviat din morți să așeze sufletul său în lumina cea neînserată, iar doamnei preotese Elena-Daniela și fiicei Petria Rozalia, pe care a privit-o ca fiind darul lui Dumnezeu din căsuța cu îngeri, tuturor celor care l-au cunoscut și celor care au primit ajutor de la el, să reverse alinare sufletească și multă mângâiere.

Veșnica lui pomenire!

După o lungă așteptare de 80 de ani, Biserica parohială „Adormirea Maicii Domnului” din Orașul Ocnele Mari a fost restaurată

Am fost martori ai unui eveniment istoric în localitatea Ocnele Mari, unde o biserică monument istoric categoria B a renăscut din propria ruină, după o lungă așteptare de aproximativ 80 de ani.

Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Ocnele Mari este cunoscută drept ctitorie a domnitorului Radu de la Afumați din anul 1525, ale cărui case au existat la aproximativ 50 metri spre răsărit de lăcașul de cult, până după Primul Război Mondial. Biserica, zidită din cărămidă și piatră, în formă de cruce cu o singură turlă pe naos din împletitură de nuiiele, tencuită și pictată, a fost grav afectată de cutremurul din anul 1940 și de bombardamentele din timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, fiind închisă cultului.

În anul 2015, din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, părintele Iulian Diță a demarat procedura de întocmire a documentației referitoare la refacerea Bisericii „Adormirea Maicii Domnului”. Astfel, după obținerea avizelor și autorizațiilor de construire, au

demarat lucrările.

Demersurile inițiate de parohie s-au concretizat prin obținerea unei finanțări, încât proiectul „Restaurare - Conservare cu Integrare în Circuitul Turistic a Bisericii Adormirea Maicii Domnului”, a fost finalizat prin identificarea unor mijloace potrivite de consolidare a structurii de zidărie, de completare a elementelor distruse și de restaurare a întregului ansamblu arhitectonic.

Arcele, bolțile și alte elemente structurale prăbușite în urma cutremurelor au fost consolidate cu tehnologii actuale sau au fost refăcute din cărămidă asemănătoare cu cea veche.

Cele două turle și acoperișul au fost refăcute din structuri ușoare de lemn, cu învelitoare din tablă de cupru. De asemenea, s-au montat tâmplării de lemn și pardoseală din dale de piatră naturală, în acord cu imaginea de ansamblu a bisericii.

Pe parcursul procesului de restaurare au fost păstrate și restaurate fragmentele din fresca originală, fiind instalat un sistem modern de control al luminii și al temperaturii.

„Însemnătatea simbolistico-mistică a Sfintei Cruci în teologia siriacă”, conferință duhovnicească la Paraclisul Arhiepiscopal „Toți Sfinții”

Paraclisul Arhiepiscopal „Toți Sfinții” a găzduit, luni, 5 aprilie, conferința duhovnicească „Însemnătatea simbolistico-mistică a Sfintei Cruci în teologia siriacă”, susținută de Pr. Lect. Univ. Dr. Ioniță Apostolache de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Craiova.

În cadrul evenimentului, părintele Dr. Ioniță Apostolache le-a vorbit celor prezenți, cât și celor care au participat on-line, despre teologia siriană care „poate constitui oricând, prin bogăția ei de sensuri și concepte, un element mai mult decât incitant pentru orice teolog. De la puternica dimensiune persuasivă a limbii, la originalitatea capacității ideologice în materie de imagine și simbol, acest «al treilea filon al Răsăritului creștin» a dat naștere unor abordări remarcabile din punct de vedere hristologic și mistic. Această moștenire teologică, poziționată de multe ori dincolo de cuvinte, se descoperă și astăzi ca un veritabil testament de mărturisire a Mântuitorului Hristos, izvorât permanent din prisosul experienței celor care l-au alcătuit. Pe lângă frumusețea caracterului lor descriptiv și anamnetic, „Imnele Răstignirii” oferă posibilitatea de înțelegere duhovnicească a teologiei mântuirii obiective prin Jertfa de pe Cruce a Domnului.

Toate elementele participative (Crucea, Golgota, trestia, halmida, mormântul, piatra, cununa de spini) sunt reprezentate simbolic în această minunată concordanță cosmologică și antropologică. Crucea i-au ridicat-o și au așzat-o la înălțime, dar ei au coborât și au stat sub ea. S-au făcut astfel un simbol pentru Cel ce va ședea pe scaunul de judecată și îi va face așternut picioarelor Sale (Psalmul CX, 1). Golgota e oglinda Bisericii Lui, pe care a așezat-o și zidit-o pe înălțimea Adevărului Său.

Și astăzi Biserica e întemeiată tot pe Golgota... Mormântul și grădina Lui sunt simbolul Edenului unde Adam a murit de moarte nevăzută. A fugit și s-a ascuns printre pomi, intrând și ascunzându-se între ei ca într-un mormânt. Cel viu, Care a fost îngropat și a înviat în grădină, l-a sculat pe cel ce căzuse în grădină. Din mormântul grădinii l-a dus întru slavă în cămara de nuntă din grădină”.

Conferința a prilejuit întâlnirea părintelui profesor cu studenții rămnicieni de la Facultatea de Teologie din Craiova care în această perioadă au participat doar on-line la cursuri, preoți, membri ai Asociației Tinerilor Ortodocși „Sfântul Valentin” și credincioși din Arhiepiscopia Râmnicului.

Expoziția de icoane pe sticlă și lemn „Pătimirile și Învierea Mântuitorului”

Joi, 28 aprilie, la Centrul de Informare și Promovare Turistică din Călimănești a avut loc vernisajul Expoziției de icoane pe sticlă și lemn „Pătimirile și Învierea Mântuitorului”.

Expoziția a fost organizată de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea în parteneriat cu Arhiepiscopia Râmnicului, Primăria orașului Călimănești, Centrul Național de Promovare și Informare Turistică Căciulata, Parohia Călimănești I, Seminarul Teologic „Sfântul Nicolae”

și Casa de Cultură „Florin Zamfirescu” Călimănești. Evenimentul a debutat cu un buchet de cântări religioase interpretate de părintele Siluan Dumitru Scurtu și elevii Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea.

Au fost expuse icoane pe sticlă și lucrări cu tematică religioasă realizate de grupul iconarilor din Călimănești care participă la teberele de creație și atelierelor de pictură organizate de parohie în colaborare cu instituțiile de cultură și de învățământ.

Acțiune de întraajutorare a unui număr de 35 de familii din Municipiul Râmnicu-Vâlcea

Sectorul Social-Filantropic al Arhiepiscopiei Râmnicului a organizat miercuri, 28 aprilie, în colaborare cu Paraclisul Arhiepiscopal „Toți Sfinții”, Protoieria Râmnicu-Vâlcea și Parohia Goranu, o acțiune de întraajutorare a unui număr de 35 de familii defavorizate din Municipiul Râmnicu-Vâlcea.

Beneficiarii au primit produse cu alimente de bază (mazăre, fasole verde, orez, zahăr, făină, mălai, ulei) și dulciuri.

„Este important să fim alături de cei afați în suferință. Filantropia socială, lucrarea faptelor bune, este rodul binefăcător al Sfintei Liturghii în viața lumii, fapt evidențiat de Mântuitorul Hristos atunci când ne îndeamnă: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor; ca văzând ei faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru Cel din ceruri» (Matei V, 16)”, a precizat părintele Constantin Cârstea.

Lucrările Cercului pastoral „Valea Lotrului”

La Biserica „Sfântul Ierarh Nicolae” din stațiunea Voineasa, Protopopiatul Călimănești, a avut loc joi, 3 iunie, întâlnirea membrilor Cercului pastoral „Valea Lotrului”.

Conferința dedicată „Anului comemorativ al celor adormiți în Domnul; valoarea liturgică și culturală a cimitirelor” s-a desfășurat în prezența părintelui protoiereu Nicolae Ceașu și a fost precedată de săvârșirea slujbei de *Te Deum*. În continuare, părintele Nicolae Moga a susținut referatul „Cimitirul ortodox și legislația aferentă”, în care a precizat: *„Prezența cimitirului în comunitate, cu impresionantele cruci și simboluri creștine nu este doar amprenta timpului, ci și cea a veșniciei. Este spațiul întâlnirii dintre generații în comuniunea de iubire manifestată prin faptele de milostenie, rugăciuni, pomeniri și îngrijirea mormintelor celor dragi care au trecut la Dumnezeu”*.

Activități catehetice la Parohia Fedeleșoiu

La invitația cadrelor didactice de la Școala Fedeleșoiu, părintele Florian Gavriil Dângă a susținut câteva activități catehetice la care au participat copiii de la grădiniță și de la clasele primare. Părintele le-a citit celor mici povestioare cu conținut creștin, ajutându-i să deslușească tainele credinței.

„Semințele credinței în Dumnezeu și ale evlaviei, semănate de timpuriu în sufletul copilului, formează rădăcini adânci și sănătoase, care rămân neschimbate toată viața”, a amintit părintele Florian.

„Dar din roadele Darului” la Parohia Vlădești-Țânțulești

Parohia Vlădești-Țânțulești din Protoieria Râmnicu-Vâlcea, în cadrul proiectului social „Dar din roadele Darului”, a oferit articole noi de încălțăminte și îmbrăcăminte pentru adulți și copii.

„Pe lângă bucuria copiilor, darurile oferite au constituit un real sprijin pentru părinți și a întărit tuturor convingerea că, prin rugăciune, dar și prin acțiuni concrete, Biserica dovedește preocupare și grijă pentru creșterea și educarea creștină a copiilor, viitorul bun al întregii societăți”, a spus părintele Ciprian Sârbu.

Ziua Eroilor în Parohia Brezoi I

Marelui Praznic al Înălțării Domnului la cer și, totodată, Zilei Eroilor și martirilor neamului românesc care și-au dat viața pentru apărarea și întregirea țării, li s-a acordat cinstirea cuvenită și în Parohia Ortodoxă Brezoi I.

După săvârșirea Sfintei Liturghii, preoții Daniel Preoteasa și Vasile Chima au pornit împreună cu credincioșii în pelerinaj spre centrul orașului unde se află Monumentul Eroilor. Acolo a fost oficiată slujba de pomenire a eroilor, după care au fost depuse coroane în semn de cinstire a celor care s-au jertfit pentru apărarea patriei și întregirea neamului românesc.

Daruri pentru copiii din casele de tip familial ale Fundației „Inimă pentru inimă”

Copiii din casele de tip familial ale Fundației „Inimă pentru inimă” au primit la începutul lunii iunie daruri din partea Arhiepiscopiei Râmnicului, a parohiilor din municipiul Râmnicu-Vâlcea, a Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” și a Asociației Tinerilor Ortodocși „Sfântul Valentin”.

Prin activitățile desfășurate, cu sprijinul elevilor seminariști și al voluntarilor, s-a dorit susținerea, îndrumarea, încurajarea și motivarea copiilor din Centrele de îngrijire ale Fundației „Inimă pentru inimă” pentru a studia temeinic și a trăi bucuria comuniunii.

Missionaria

**„Jertfa unică a Mântuitorului constituie
suprema dovadă a iubirii divine”**

„Îl chemăm pe Dumnezeu în rugăciunile noastre fără încetare, pentru a fi fără încetare cu El”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în Duminica Sfintei Cruci, 4 aprilie, la Mănăstirea Hurezi.

**„Sfântul Ierarh Calinic a descoperit
frumusețea omului năzuitor spre Dumnezeu”**

„Monah cu vocație deosebită, crescut în duhul călugăresc al stareților sfinți, Paisie Velicicovski și Gheorghe de la Cernica și Căldărușani, Sfântul Calinic, atât în perioada stăreției sale la Cernica, cât și ca episcop de Râmnic, s-a dovedit a fi un rugător neobosit”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, duminică, 11 aprilie, cu prilejul sărbătoririi Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, ctitorul și ocrotitorul Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea.

**„Prin pocăință și împărtășirea cu Trupul
îndumnezeit al lui Hristos, omul este cu
totul transformat”**

„Pocăința este condiția principală pentru ca cineva să poată primi în sine Cuvântul lui Dumnezeu care poate să mântuiască sufletele noastre”, a accentuat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, duminică, 18 aprilie, la Mănăstirea „Sfântul Ioan Iacob” - Țara Loviștei.

**„Mucenicia Sfântului Gheorghe a fost un
act de mărturisire a credinței în Hristos
Domnul și a nădejzii în viața cea veșnică”**

„Sfântul Mare Mucenic Gheorghe a ales calea nemuririi, lăsând deoparte onorurile pe care i le putea oferi împăratul păgân, pentru a se așeza în slava Preasfintei Treimi”, a subliniat Chiriarhul Râmnicului, vineri, 23 aprilie, la finalul Sfintei Liturghii săvârșite la Altarul de Vară al Catedralei Arhiepiscopale.

„La Sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim, glasurile lipsite de răutate ale copiilor și ale oamenilor din popor mărturisesc dumnezeirea Sa”

„Apropiindu-ne de pomenirea Pătimirilor celor mântuitoare ale Domnului nostru Iisus Hristos și de slăvitul Praznic al Învierii Domnului, Biserica a așezat înaintea ochilor noștri duhovnicești mărturisirea dumnezeirii Sale prin glasurile lipsite de răutate ale copiilor și ale oamenilor din popor care, întâmpinându-L pe Mântuitorul, aclamă: «Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!»”, a reliefat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în cuvântul de învățătură împărtășit preoților și credincioșilor care au participat la Sfânta Liturghie și la pelerinajul organizat la Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Râmnicului.

„Prin Învierea Domnului, ni se deschide un nou plan de existență, superior păcatului și morții”

„Pătimirile, Răstignirea și Învierea Domnului ne învață că nimeni nu poate învia cu adevărat dacă mai întâi nu s-a jertfit în focul iubirii pentru toți semenii săi”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie la slujba Învierii Domnului, săvârșită la Catedrala Arhiepiscopală din Râmnicu-Vâlcea.

„Încredințați de Învierea Domnului, Apostolii au mers pe calea deschisă de Cel Care prin Jertfa Sa ne-a dăruit nouă tuturor biruința Învierii Sale”

„Puterea cea mare a lui Dumnezeu, care ne izvorăște și nouă tuturor din Persoana Fiului Său întrupat, aceasta este: iubirea față de tot omul, iubire care nu cade nici suferind moartea cea mai nedreaptă de dragul altora, precum Însuși spune: «Să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit Eu», căci «mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi» (Ioan XV, 12-13)”, a accentuat Părintele Arhiepiscop la slujba vecerniei din prima zi de Paști.

Biserica Mănăstirii Fântâțești a primit veșmânt de har

„Sfântul Apostol Toma ne-a încredințat că unitatea firilor dumnezeiască și omenească în unicul Ipostas veșnic al Cuvântului lui Dumnezeu a făcut posibilă Învierea”, a spus Chiriarhul Râmnicului la sfințirea Mănăstirii Fântâțești

Hramul Catedralei Arhiepiscopale la Sărbătoarea „Aducerea Moaștelor Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica în Oltenia”

„Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, într-un total preocupat pentru viața duhovnicească, pentru viața launtrică, a desfășurat și o amplă activitate culturală și administrativă: pe cheltuiala sa a întemeiat o tipografie la Râmnic, în care a tipărit numeroase cărți de învățătură și de rugăciune, a ctitorit mănăstiri, Centrul eparhial și Catedrala Arhiepiscopală de la Râmnic, a reorganizat seminarul și a înființat o serie de școli”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie în cuvântul de învățătură adresat preoților, monahilor și credincioșilor care au participat duminică, 16 mai, la hramul Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea.

Binecuvântare arhierescă la hramul Mănăstirii Hurezi

„Sfinții Împărați Constantin și Elena au mărturisit prin toată lucrarea dreapta credință, ca o adevărată prezență a Cuvântului lui Dumnezeu în inimile lor”, a spus Chiriarhul Râmnicului la Mănăstirea Hurezi

Sfințirea Bisericii cu hramurile „Adormirea Maicii Domnului” și „Sfântul Cuv. Macarie cel Mare” din satul Obislavu

„Dumnezeu, în bunătatea Sa, împlinește întotdeauna cererea celui care stăruie în rugăciune, a celui care își așază nădejdea în milostivirea Sa”, i-a încredințat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, pe toți cei care au participat la sfințirea Bisericii cu hramurile „Adormirea Maicii Domnului” și „Sfântul Cuv. Macarie cel Mare” din satul Obislavu, comuna Grădiștea.

Slujire arhierească la Mănăstirea „Înălțarea Sfintei Cruci” - Budești

„Apa cea vie este lumina cunoașterii lui Dumnezeu”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie la Mănăstirea „Înălțarea Sfintei Cruci” - Budești.

Biserica „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril” din satul Popești, comuna Fântâțești a fost înveșmântată în har duminică, 6 iunie

La finalul slujbei de sfințire, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie i-a încredințat pe cei prezenți că *„biserica este spațiul sacru al întâlnirii omului cu Dumnezeu, un laborator al Învierii după cum o numea Sfântul Maxim Mărturisitorul sau anticameră a Împărăției Cerurilor, potrivit Sfântului Nicolae Cabasila”.*

„Prin Înălțarea cu trupul la cer, Mântuitorul l-a ridicat pe om din ordinea creată și i-a deschis calea spre veșnicie”

„Mântuitorul Hristos S-a înălțat cu Trupul la cer pentru ca noi să putem tinde spre viața veșnică”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la Biserica „Înălțarea Domnului” din cartierul Ostroveni al Municipiului Râmnicu-Vâlcea, la sărbătoarea hramului.

Slujbă de pomenire a eroilor neamului românesc la Cimitirul „Cetățuia” din Râmnicu-Vâlcea

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurat de un sobor de preoți și arhidiaconi, a săvârșit la Cimitirul „Cetățuia” din Râmnicu-Vâlcea slujba de pomenire a eroilor neamului românesc.

Au participat reprezentanți ai instituțiilor de stat, centrale și locale, ai asociațiilor militare locale, militari în activitate, în rezervă și în retragere, veterani de război, precum și copii, însoțiți de părinți și bunici. După rostirea alocuțiunilor, au fost depuse coroane de flori.

Sfințirea Bisericii „Adormirea Maicii Domnului” din Parohia Bălcești

„Rugăciunea Mântuitorului Hristos reprezintă îndemnul de a crește în iubirea desăvârșită între noi și față de Dumnezeu. Celor care vor să se închine Lui cu vrednicie, Dumnezeu le poruncește: «Opriti-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu!» (Psalmi XLV5, 10). Nu-L putem cunoaște pe Dumnezeu, decât dacă ne oprim din orice alergătură lumească și ne dăruim pentru un timp unei singure lucrări, închinării lui Dumnezeu”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, duminică, 13 iunie, la Parohia Bălcești din Protopopiatul Drăgășani, unde a sfințit Biserica „Adormirea Maicii Domnului”.

Biserica Mănăstirii Scundu - o nouă poartă a cerului

„Taina harului divin se descoperă celor credincioși, care primesc în ei duhul comuniunii frățești, fiindcă Duhul Sfânt este Duhul comuniunii treimice și al comuniunii bisericești”, le-a împărtășit Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, preoților și credincioșilor care, în ziua Praznicului Pogorării Sfântului Duh, au participat la sfințirea bisericii Mănăstirii Scundu.

„Fiecare Persoană a Sfintei Treimi manifestă unitatea desăvârșită față de celelalte două Persoane”

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Cozia, care și-a sărbătorit hramul, Praznicul Sfintei Treimi.

Cu acest prilej, Chiriarhul Râmnicului a vorbit despre Sfânta Treime, arătând că „fiecare Persoană a Sfintei Treimi, revelându-Se în lume și lucrând în oameni și între oameni, manifestă unitatea desăvârșită față de celelalte două Persoane prin ființa și prin iubirea desăvârșită față de Ele”.

„Pentru a se uni cu Dumnezeu, omul trebuie să se sfințească”

„Sfințenia își are, cu certitudine, izvorul în Hristos Cel sfânt prezent în Biserică. Starea de sfințenie este obținută de om prin har și este dezvoltată prin fapte bune, printr-o colaborare susținută cu acesta”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, duminică 27 iunie, la sfințirea Bisericii „Sfinții Împărați Constantin și Elena” și „Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop” a Parohiei Dobrușa din Protopopiatul Drăgășani.

Peștera Sfântului Grigorie Decapolitul „**P**ocupă un loc particular printre celelalte peșteri din țara noastră. Aspectelor naturale, ca poziția între stânci abrupte, drumul greu accesibil și intrarea caracteristică, se adaugă și importantul rol avut în istoria poporului român, împletindu-și existența cu viața strămoșilor noștri. Chiar în prima atestare documentară, ea apare ca loc de adăpost și refugiu în fața urgiilor revărsate peste glia străbună.

La început, vatră de sihăstrie a pustnicilor de pe Valea Bistriței, Peștera Sfântului Grigorie devine, în a doua jumătate a secolului al XV-lea, salvatoarea tezaurului și a locuitorilor Sfintei Mănăstiri fondate de boierii Craiovești. Galeriile întunecoase răsfirate înlăuntrul ei, amenajate cu multă iscusință de călugării bistrițeni, devin cele mai sigure tainițe pentru comorile de artă, documente ctitoricești și voievodale, creații culturale și de spiritualitate ortodoxă”.

Arhimandrit Veniamin Micle

COLEGIUL DE REDACȚIE

Președinte:

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie
Arhiepiscopul Râmnicului

Vicepreședinte:

Pr. Dr. Mercurie Daniel Apostol
Vicar administrativ

Redactor-șef:

Pr. Constantin Olariu

Redactori:

Dragoș Cătălin Jumugă
Bogdan Ștefan Stroe

Secretar de redacție:

Andrei Ionescu

Tehnoredactare și grafică:

Editura *Praxis* a Arhiepiscopiei Râmnicului

E-mail:

editurapraxis@gmail.com

Adresă:

Arhiepiscopia Râmnicului
Str. Arhiepiscopiei, Nr. 1, Râmnicu-Vâlcea
Cod. 240178, O.P. 4, C.P. 419, Județul Vâlcea

Revista PRAXIS Anul VI, Nr. 2

aprilie - iunie 2021

ISSN: 2457-5577 ISSN-L: 2457-5577

Pomelnicul Parohiei „Sfântul Dumitru” din Râmnicu-Vâlcea (1840)

Pomelnicul are 24 file numerotate și este alcătuit sub forma unei culegeri de texte evanghelice și de rugăciuni la finalul cărora au fost adăugate, spre pomenire, numele unor credincioși, fiind decorat cu imagini și câteva frontispicii cu ornamente florale.

Principală imagine a pomelnicului este pe verso-ul primei file, unde este reprezentat Sfântul Evanghelist Ioan. Acesta, cu corpul ușor aplecat, ține mâna stângă pe cartea în care a înscris primele cuvinte ale Evangheliei sale, iar în mâna dreaptă are o pană neagră care-i folosește la scris. Sfântul Ioan stă într-o strană cu spătarul înalt și rotunjit, cu picioarele pe un suppedaneum, iar în fața lui se află un analoghion format dintr-un pupitru pe care se poate vedea călimara cu cerneală și o altă pană, probabil mai subțire, cu care scrie. Imaginea evanghelistului este și datată, în partea inferioară fiindu-i înscris anul 1840.